

første maa den Sætning, at Forbudet altid skal omfatte hele den tilsvarende Del af den udyrkede Strandbred, gaa ud eller forandres, saaledes som det blev foreslaaet af nogle ærede Medlemmer og mig ved Sagens 3dje Behandling i Fjor i et saalydende Forslag: „Hvor det til Sikring af Kysten anses fornødent, skal Forbudet udstrækkes til ogsaa at omfatte større eller mindre Dele af den tilsvarende Strækning af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred“. Det var en betydelig Indrømmelse fra det Standpunkt, jeg staaar paa, og jeg mener, at det er det rette Standpunkt, idet det saa bliver draget med ind under Synsmændenes Afgørelse at skønne over, om det er nødvendigt, at større eller mindre Dele af Strandbredden blive dragne ind under Forbudet. Jeg kan ikke forstaa at det, der forlanges i Lovforslaget, kan forlanges af andre end Teoretikere, der her i Kjøbenhavn sidde og spekulere over dette Forhold — fra deres Side kan det vel til Nød forstaaes — men at det forlanges af praktiske Landmænd, at praktiske Landmænd kunne gaa med dertil, forstaaer jeg ikke.

Den anden Ting, man bestemt maa fordre er, at naar den, hvis Ejendom ligger ovenfor, forlanger Forbud nedlagt, maa der af vedkommende Strandbredsejer kunne fordres, at der gives ham Erstatning, hvis der tilføjes ham Tab. Det er ikke nok, at man her tilbyder Erstatning for Opsætning af Mærkerne og Vedligeholdelse af dem, nej, der maatte ogsaa ydes Erstatning for de virkelige Tab, der lides ved, at Forbud bliver nedlagt. Men naar man nu ved denne Tilføjelse ved Sagens 2den Behandling er gaaet videre, saaledes at ikke alene Strandbredsejeren men ogsaa den, hvis Ejendom ligger ovenfor, mod vedkommende Strandbredsejers Vilje kan forlange Forbudet nedlagt, saa bliver det over for denne Sætning, at ifølge et Lovbud skal den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred uden videre gaa ind under Forbudet, enten det er nødvendigt eller ikke, et saa meget vigtigere Spørgsmaal, hvad der skal forstaaes ved den udyrkede Strandbred. Det er jo ikke altid, der vokser noget paa den Jord, der dyrkes. Der er gjort mange Forsøg paa at dyrke Ejendomme, som ere overskyllede af Saltvand, men det er sjældent, det slaar til, at der vokser noget derpaa. Er saa en Mands Strandbred fritagen for at gaa ind under Loven, naar han pløjer Forstranden, før Synet kommer? — det kan han jo saa gøre, hvis han har Lyst dertil, og

hvis han ser sin Fordel derved, nemlig naar der er Værdier paa Strandbredden, som han kan afhænde — og er det nok, at han pløjer eller lader en Harve gaa derover, for at kunne sige, at det er dyrket Jord? Jeg skulde mene, at det er dyrket, for af, at Jord dyrkes, følger jo ikke, at der vokser noget. Der er her et vidt Felt for Jurister at virke paa; thi det er et Forhold, som ikke kan drages ind under Synsmændene, saaledes som Lovforslaget er affattet, det er et Forhold, der alene skal afgøres af Domstolene, og der er frit Spillerum og et rigt Felt for Prokuratorer at arbejde paa.

Det er det ene Punkt, som gør, at jeg ikke kan give Lovforslaget min Tilslutning, men der er ogsaa et andet Punkt, som synes mig at være meget farligt at gaa ind paa, naar man ønsker, at vore Kyster ikke skulle lide Skade, og det er Slutningspunktumet i § 1, som lyder saaledes: „Et Forbud mod Borttagelse af Sten omfatter ikke løse Smaaesten (ikke større end en knyttet Haand), som opsamles med Hænderne.“ Saaledes som denne Bestemmelse lyder, indeholder den en stor Fare for vore Kyster. Der er ikke saa faa Steder, hvor Kysten er beskyttet ved Revler og Smaaesten, de saakaldte Brosten eller Haandsten, større eller mindre. Disse Sten føres nu bort, naar Forbudet ikke hindrer Folk deri, og det sker paa den Maade, at Baade eller Kaage, som man kalder dem, lægge til, og Mandskabet gaar saa om Sommeren barfodet, om Efteraaret i deres Vandstøvler, ud og samler Stenene op, og det gaar rask fra Haanden, og saa sejle de bort med dem. Det er til stor Fordel for dem, men naar denne Revle, som ligger lige ude i Forstranden eller ogsaa i Vandet, lige uden for Strandbredden, kommer væk, ødelægges og bortskylles Kysten, og det rummer en meget større Fare, end maaske mange se. Jeg kunde fremdrage mange Eksempler derpaa, men jeg skal blot anføre to Artikler, som have været indrykkede i Agravdagsbladet angaaende dette Forhold, og jeg skal særlig henvende mig til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), idet jeg mener, jeg faar en god allieret i ham, mod at der skulde kunne borttages Smaaesten fra Forstranden. Det angaar nemlig en Halvø, der, saa vidt mig bekendt, ligger i hans Valgkreds, nemlig den Halvø, der ligger paa det sydvestlige Fyn, Helnæs. Der er en Forbindelse med Fyn ved en Vej over den smalle Tange, det saakaldte Langøre. Der have Stenfiskerne drevet